

РЕШЕНИЕ

№ 16765

гр. София, 30.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мария Ситнилска

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7084** по описа за **2025** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в ЗАНН във връзка с чл. 208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба на Началник отдел "Оперативни дейности" – С., Дирекция "Оперативни дейности" при Главна дирекция "Фискален контрол" (ГДФК) в ЦУ на Национална агенция за приходите (НАП), чрез юрк. Й. Й., срещу Решение № 1970/30.05.2025 г., постановено по НАХД № 353/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав, с което е отменено Предупреждение №800876-F787015/06.12.2024 г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ - С. в ГД „Фискален контрол“ на „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ е ЕИК[ЕИК] за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 8, ал. 2, т. 4 от Наредба Н-5/29.09.2023 г.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от юрисконсулт П., която моли да се уважи жалбата, като бъде отменено оспореното решение и делото бъде върнато на първоинстанционния съд, алтернативно потвърдено предупреждението. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация в съдебно заседание се представлява от адв. В., която моли за отхвърляне на касационната жалба като неоснователна. Развива съображенията си за неоснователност на жалбата и претендира присъждане на разноски.

Представителят на софийска градска прокуратура, прокурор Стоян Димитров, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, VII-ми касационен състав, след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт, СРС е приел, че на 17.08.2024 г. в 14:13 ч. била извършена проверка, обективирана в протокол за извършена проверка № 060703178842-9/17.08.2024 г., в [населено място] поле, ул. „3-ти март“, №1, склад на „Лидл България ЕООД Енд Ко“ КД, във връзка с осъществяване на ВОП на стока по Протокол 060703178842 1/16.08.2024 г., съставен на ГКПП О., като превозваната стока представлява - меса, годни за консумация, от домашни петли и кокошки: пресни или охладени, разфасовки: обезкостени и меса годни за консумация, от домашни петли и кокошки: пресни или охладени, разфасовки: необезкостени гърди и разфасовки от тях и стойност на фактура № 2027208/22.08.2024 г. - 97860.25 Румънски леи. В хода на проверката било установено, че стоката по фактури № 2027208/22.08.2024 г. не била декларирана. Декларираното количество по УНП с Код по КН: 0207 13 10 - меса, годни за консумация, от домашни петли и кокошки: пресни или охладени, разфасовки: обезкостени било 929,00 кг, а реалното количество при физическото разтоварване на стоката и по представените документи - 565,19 кг. и на стока по УНП с Код по КН: 0207 13 50 - меса годни за консумация, от домашни петли и кокошки: пресни или охладени, разфасовки: необезкостени необезкостени гърди и разфасовки от тях било 3794,00 кг., а реалното количество при физическото разтоварване на стоката и по представените документи - 2916,00 кг.

С горепосоченото „Лидл България ЕООД Енд Ко“ КД нарушило разпоредбата на чл. 127и, ал. 1 ДОПК във вр. с чл.8, ал.2, т.4 от Наредба №Н-5/29.09.2023 г. на МФ. С оглед на това свид. С. Т. Т. съставил срещу жалбоподателя „Лидл България ЕООД Енд Ко“ КД АУАН № F787015/10.09.2024 г. за извършено нарушение по чл. 127и, ал. 1 ДОПК във вр. с чл.8, ал.2, т.4 от Наредба №Н-5/29.09.2023 г. на МФ г. Актът бил връчен на упълномощен представител на дружеството - жалбоподател, който го подписал без да вписва възражение. Писмени възражения не са постъпили и в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа съставения АУАН и материалите по преписката, Началникът на Отдел „Оперативни дейности“ С. Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ издал атакуваното Предупреждение № 800876- F787015 от 06.12.2024г.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил оспореното решение с което отменил Предупреждение № 800876- F787015 от 06.12.2024г. Съдът е приел, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от териториални и материално компетентни органи. За да отмени оспореното пред него НП, СРС е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени по тежест нарушения на процесуалните правила при съставяне на акта за установяване на административно нарушение, възпроизведени и в предупреждението, довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице до степен да не може да разбере кога, къде и какво нарушение е извършило. Намирал е, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото

на посоченото, като нарушител лице да разбере фактическите параметри на предявената му отговорност, опорочили издадените актове и съставляващи самостоятелно основание за отмяна на предупреждението.

СРС е приел, че е задължително в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление или в предупреждението по чл.28 от ЗАНН административното нарушение, което е вменено във вина на нарушителя (респ. за което е ангажирана имуществената му отговорност при юридическите лица и ЕТ) и за което той е санкциониран, да бъде описано точно, прецизно и разбираемо, както и да съдържа всички обективни и субективни признаци на посочената като накърнена разпоредба от съответния нормативен акт. Нужно е да съществува и правно единство между описаното като нарушение текстово и цифрово в акта и в наказателното постановление.

Въззивния съд е приел, че съставеният АУАН не отговаря на императивните изисквания на разпоредбата на чл.42, чл. 1, т.3 от ЗАНН, тъй като липсват дата и място на извършване в описанието на приетото за извършено от жалбоподателя нарушение, което ограничава правото на защита на лицето, срещу което се образува административнонаказателното производство. Този порок е пренесен и в издаденото въз основа на него предупреждение по чл.28 от ЗАНН. В последното дословно са възпроизведени фактическите констатации, отразени в АУАН, без да е предприет самостоятелен анализ и да са обективирани съществени признаци на фактическия състав на вмененото на дружеството нарушение, което обосновава незаконосъобразността на санкционния акт.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящата касационна инстанция, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

В случая дружеството ответник в настоящото производство е санкционирано за административно нарушение по чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1 от Наредба Н-5. Те въвеждат задължение при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително да декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и да потвърди получаването на стоката най - късно до края на деня, следващ деня на пристигането и на мястото на получаване/разтоварване.

Разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН определят съдържането на АУАН и НП. Действително в случая не е посочена дата и място на извършване, в описанието на приетото за извършено от жалбоподателя нарушение в АУАН и последвалото го Предупреждение.

Настоящата инстанция изцяло споделя изводите на СРС. Приема, че разпоредбата на чл. 42, т. 3 от ЗАНН, респективно разпоредбата на чл. 28, ал. 1, т. 5 от ЗАНН относно съдържанието на Предупреждението, въвежда изискването в процесуалните актове, издавани в хода на административнонаказателното производство, да бъде отразено описание на нарушението. Доколкото се визира въвеждане на елементите на неговия фактически състав, сред тях задължително следва да присъстват и сведения за времето и мястото на извършване на нарушението. Правилно въззивния съд е приел, че в съдържанието на АУАН и Предупреждението се откриват момента на първоначалната проверка на товара, превозван за получателя „ЛИДЛ България ЕООД и КО“ КД, случила се на 16.08.2024 г., в 08:56 часа, видно от изготвения протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск, и този на последващата контролна дейност, реализирана от данъчните власти по отношение на товара, предприета на 17.08.2024 г., в 12:00 часа на адреса за разтоварване на стоката в [населено място] поле. Нито един с тях обаче не е обвързан от актосъставителя или от наказващия орган изрично с датата, на която е прието, че е било извършено нарушението. И двата акта е цитирана дословно нормата на чл.127и, ал.1 от ДОПК във вр. с чл.8, ал.2, т.4 от Наредба №Н-5/29.09.2023 г. на МФ, която предвижда, че при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната, като декларирането се извършва чрез подаване по електронен път на данни съгласно приложение № 1 по реда на чл. 48 относно превозваната стока - вид, количество, договорена стойност, дата, място на получаване/разтоварване, предназначение на стоката и очакван час, в случай че същият е известен. От анализа на приобщените доказателства се установява, че това представеното описание не дава категорично информация, кога точно според органите товарният автомобил е влязъл на територията на страната, дали фискалният контрол съвпада с граничния контрол, дали този момент се обвързва именно с часа на извършената първа данъчна проверка на товара, съответно защо, като се вземе предвид и последователността от действия, необходими за допускане на превозното средство на територията на страната, предхождащи действията на органите по приходите.

Правилно и въз основа на доказателствата СРС е приел, че съдържанието на издадените в хода на производството актове не отразява и мястото на извършване на нарушението, съответно начина, по който е трябвало да бъде изпълнено задължението. В АУАН и Предупреждението са включени пунктовете на извършени данъчни проверки - ГКПП - О. и [населено място] поле. Същевременно отговорността е ангажирана за отсъствие на предварително деклариране, без да е указано изрично пред кого се дължи, то - дали пред ЦУ на НАП, в [населено място], дали пред някое от областните му подразделения, в зависимост от седалището на задълженото лице, или на мястото на влизане на територията на страната - ЕКПП О., по какъв начин е следвало да бъде извършено декларирането - на място или по електронен път.

Липсата на посочените реквизити съставлява основание за отмяна на процесното Предупреждение, поради допуснати нарушения на императивните разпоредби на чл. 42, ал. 1, т. 3 от ЗАНН, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, според която хипотеза НП, съответно предупреждението следва да съдържа описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го

потвърждават.

Предвид това се споделят съображенията на въззивния съд, поради което и касационната жалба се явява неоснователна, а оспореното решение правилно, поради което и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 63д, ал. 1 във връзка с чл. 143, ал. 3 АПК, ответника по касация има право на присъждане на направените по делото разноски в размер на 840 евро. Съдът намира, че е направено искане за присъждането им и са представени доказателства за реалното им извършване, поради което следва да се присъдят.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК Административен съд – София-град, VII-ми касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1970/30.05.2025 г., постановено по НАХД № 353/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „Лидл България ЕООД ЕНД КО КД“, ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски в размер на 840 (осемстотин и четиридесет) евро.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: